

ת"פ 20091/06/14 - מדינת ישראל נגד עופר חמו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20091-06-14 מדינת ישראל נ' חמו(עציר)

ת"פ 62543-03-15 מדינת ישראל נ' חמו(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י עו"ד חגי פליישמן

המאשימה

נגד

עופר חמו ע"י עו"ד עופר אשכנזי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות הבאות:

א. הפרת הוראה חוקית (עבירה אחת)

ב. גניבה (11 עבירות)

ג. גניבת כרטיס חיוב (עבירה אחת)

ד. הונאה בכרטיס חיוב (217 עבירות)

ה. קבלת דבר במרמה (182 עבירות)

ו. נסיון קבלת דבר במרמה (35 עבירות)

ז. קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות (4 עבירות)

הודאת הנאשם באה בעקבות הסדר דיוני, במסגרתו תוקנו שני כתבי האישום אשר הוגשו נגד הנאשם בדרך של מחיקת חלק מן האישומים והנאשם הודה והורשע. אין הסכמה בין הצדדים בשאלת העונש וכל צד טען על פי הבנתו. ואלו עובדות האישומים בהם הורשע הנאשם:

ת"פ 20091-06-14, אישום ראשון

בתקופה שקדמה ליום 22.10.13 התנהלו נגד הנאשם בבית משפט השלום בירושלים שני הליכים פליליים, בת"פ 626-08-12 ובת"פ 2384-06-13, שעניינם ביצוע עבירות רכוש שונות. במסגרת ההליכים באותו התיק, הוא נעצר עד

עמוד 1

תום ההליכים. ביום 22.10.13, לאחר הרשעתו, שוחרר הנאשם לקהילה טיפולית לצורך הליך גמילה. הטיעונים לעונש נקבעו ליום 3.2.14.

במסגרת החלטת השחרור קבע בית המשפט (כב' הש' מ. כדורי), כי אם יעזוב הנאשם את הקהילה הטיפולית עליו להתייצב בתחנת משטרה לצורך חזרתו למעצר.

ביום 13.2.14 הורחק הנאשם מהקהילה הטיפולית, בשל מעשיו מושא האישום השני. חרף זאת לא התייצב בתחנת משטרה, אלא הסתובב חופשי, וביצע את העבירות מושא האישומים 3-20.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של הפרת הוראה חוקית.

ת"פ 20091-06-14, אישומים 2-20

אישומים אלו עניינם דומה. בכולם הורשע הנאשם בכך שגנב ארנקים ובהם כסף מזומן, מסמכים אישיים וכרטיסי אשראי והשתמש בכרטיסי האשראי ללא רשות בעליהם. השימושים היו בדרך של רכישת מוצרים באמצעות הכרטיסים או משיכת מזומן ממכשירי כספומט. רובן המכריע של הגניבות היו מבתי חולים, ממאושפזים, בני משפחה או עובדים.

על מנת שלא להלאות את הקורא אתייחס לאישומים עצמם באופן תמציתי:

אישום	תאריך	מקום	קרבן	נזק
2	תחילת פברואר 2014	קהילה טיפולית רטורנו	מטופל אחר בקהילה	9 שימושים בכרטיס אשראי בסך 5,451 ש"ח.
3	15.2.14	דירת מגורים בירושלים	אקראי (דרך אתר הכריות)	צ'יקים בסכום של 3,000 ש"ח. שתי משיכות מזומן בסך 4,000 ש"ח ו- 15 נסיונות משיכה שנכשלו.
4	18.2.14	סניף יד שרה	מטופלת	50 ש"ח במזומן ומסמכים אישיים.
5	19.2.14	בית חולים משגב לדך	עובדת	200 ש"ח ומסמכים אישיים.
6	19.2.14	בית חולים משגב לדך	עובד	מסמכים אישיים, 1,000 ש"ח במזומן ו- 9 שימושים בכרטיס אשראי בסך 1994 ש"ח.
7	21.2.14	בית חולים שערי צדק	בן זוג של מאושפזת	מסמכים אישיים, 600 ש"ח במזומן, שתי משיכות מזומן בסך 4,000 ש"ח, שימוש בכרטיס אשראי בסך 500 ש"ח ונסיון שימוש בסך 319 ש"ח שנכשל.
12	9.3.14	בית חולים בילינסון	מאושפז	מסמכים אישיים, שעון, 70 ש"ח במזומן ו- 17 שימושים בכרטיס אשראי בסך 26,095 ש"ח.
13	10.4.14	בית חולים בילינסון	מאושפז	מסמכים אישיים, 2,100 ש"ח במזומן, 7 שימושים בכרטיס אשראי בסך 1,178 ש"ח ושני נסיונות שימוש בסך 593 ש"ח שנכשלו.
14	13.4.14	בית חולים שערי צדק	עובדת	מסמכים אישיים, 70 ש"ח במזומן, 7 שימושים בכרטיס אשראי בסך 1,137 ש"ח ו- 4 נסיונות שימוש שנכשלו.

עמוד 2

15	22.4.14	בית חולים תל השומר	עובדת	מסמכים אישיים, 250 ש"ח במזומן, 32 שימושים בכרטיסי אשראי בסך 8,288 ש"ח, מתוכם נסיון שימוש אחד שנכשלו.
17	8.5.14	בית חולים איכילוב	מאושפזת ובן זוגה	מסמכים אישיים ו- 19 שימושים בכרטיסי אשראי בסך 6,501 ש"ח, מתוכם 3 נסיונות שנכשלו.
18	8.5.14	בית חולים איכילוב	מאושפזת	מסמכים אישיים, 500 ש"ח במזומן ו- 7 שימושים בכרטיסי אשראי בסך 3,225 ש"ח, מתוכם 3 נסיונות שנכשלו.
19	12.5.14	בית חולים וולפסון	מאושפזת	מסמכים אישיים, תכשיטים, 200 ש"ח במזומן, 7 שימושים בכרטיסי אשראי בסך 1,924 ש"ח ו- 7 נסיונות למשיכת מזומן שנכשלו.
20	17.5.14	בית חולים לניאדו	בן זוג של מאושפזת	מסמכים אישיים, 1,000 ש"ח במזומן, 2 משיכות מזומן בסך 2,000 ש"ח ו- 9 נסיונות משיכת מזומן שנכשלו.

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם ב- 11 עבירות של גניבה, 155 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב, 120 עבירות של קבלת דבר במרמה, 35 עבירות של נסיון קבלת דבר במרמה ועבירה אחת של גניבת כרטיס חיוב.

ת"פ 62543-03-15

כתב האישום בתיק זה מחזיק ששה אישומים אשר עובדותיהם דומות:

בעת שריצה הנאשם עונש של חמש שנות מאסר, אשר נגזר עליו בגין ביצוע עבירות רכוש, השיג פרטי כרטיסי אשראי ופרטים מזהים של אנשים שונים, והשתמש בכרטיסי האשראי על מנת לבצע רכישות או תשלומים דרך הטלפון. בחלק מהמקרים ביצע את העבירות יחד עם שותפה.

בחמישה מקרים (אישומים 1, 2, 5, 6 ו- 7) התקשר הנאשם מבית הסוהר אל קרבנות שונים, טען בפניהם בכזב כי הוא נציג חברת "סופרסל" וכי אותם קרבנות זכו בפרסים שונים. הנאשם אמר לקרבנותיו, כי הוא צריך את פרטי כרטיסי האשראי שלהם וכן את פרטיהם האישיים, לצורך העברת הפרסים. קרבנותיו של הנאשם האמינו כי אכן זכו בפרסים ועל כן מסרו לו את פרטי כרטיסי האשראי וכן פרטים אישיים.

במקרה אחד (אישום 3) השתמש הנאשם בפרטי כרטיס אשראי אשר הגיעו אליו בדרך שאינה ידועה.

להלן פירוט האישומים:

אישום	תאריך	מספר שימושים בכרטיס	סכום כולל
1	18-22.12.14	11 (כולם עם השותפה)	11,536 ש"ח
2	3-8.12.14	17 (11 לבד ו- 6 עם השותפה)	14,619 ש"ח
3	10-18.12.14	13	22,290 ש"ח
5	14-15.10.14	4	2,000 ש"ח

עמוד 3

3,772 ש"ח
4,797 ש"ח

9 14-15.10.14 6
8 11-18.8.14 7

בשל מעשיו אלה הורשע הנאשם ב 4 עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, 62 עבירות של הונאה בכרטיס חיוב ו- 62 עבירות של קבלת דבר במרמה.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה שם דגש על חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, המתבטאת באלו: ריבוי העבירות, בחירה בקרבנות חלשים באישומים שבת"פ 20091-06-14 (מאושפזים או מטופלים), ניצול תמימותם של הקרבנות באישומים שבת"פ 62543-03-15. כן שם דגש על עברו המכביד של הנאשם ועל כך שעבר את העבירות תוך הפרת תנאי שחרור ותוך ריצוי מאסר.

ב"כ הנאשם שם דגש על הנסיבות הפועלות לזכותו של הנאשם, ובהן הודאתו ונסיבות חייו הקשות, והעובדה כי הוא נכנס ויוצא מבתי כלא דוקא אמורה לשמש לזכותו בהקשר זה. עוד הפנה לכך שהנאשם עובר הליך שיקומי במסגרת מאסרו הנוכחי. בנוסף טען, כי מעשי הנאשם גרמו לנזק כלכלי בלבד לקרבנותיו, אך לא מעבר לכך.

הנאשם ביקש לומר את מילותיו. בדבריו קיבל אחריות למעשיו ואמר כי "**אם גרם נזק למתלוננים**" הוא מצטער על כך.

מתחם העונש - הפרת הוראה חוקית

במסגרת גזירת דינו של הנאשם בשני תיקים בהם הודה בעבירות רכוש רבות (ת"פ 6261-08-12 ות"פ 2384-06-13), בחן בית המשפט (כב' הש' מ. כדורי) את האפשרות לתת לנאשם הזדמנות להשתתף בהליך גמילה בקהילה שיקומית. בית המשפט פרט, בהחלטה מיום 10.10.13, את לבטיו ואת הצורך לאזן בין חומרת מעשי הנאשם באותם תיקים והצורך להגן על הציבור מפניו ובין הפוטנציאל שבשיקומו. לבסוף החליט בית המשפט להעדיף את האינטרס של הנאשם וביום 22.10.13 הורה לשחררו ממעצר עד תום ההליכים ולהעבירו לקהילה טיפולית. בית המשפט הורה בהחלטתו מיום 10.10.13, כי ככל שיעזוב הנאשם את הקהילה הטיפולית, עליו להתייצב בתחנת משטרה על מנת להעצר מחדש עד תום ההליכים.

הנאשם שהה בקהילה הטיפולית חודשים ספורים, אך גנב שם ארנק של מטופל אחר, ועל כן הורחק מהקהילה. למרות הרחקתו מהקהילה לא חזר הנאשם למעצר אלא הסתובב חופשי וביצע עבירות רכוש רבות.

חומרת העבירה ברורה. למרות נתוני הפתיחה הלא מעודדים, בית המשפט הלך לקראת הנאשם כברת דרך ארוכה, נתן בו אמון ואפשר לו להשתחרר ממעצר לצורך הליך טיפולי. הנאשם הפר ברגל גסה את האמון שניתן בו, עזב את הקהילה, נטש את ההליך הטיפולי ושב וביצע עבירות חמורות. עבירה זו מחייבת השתתפות ענישה מרתיעה. על נאשם המפר תנאי שחרור לדעת, כי מעבר לחזרה למעצר, הוא צפוי גם לעונש מוחשי בשל ההפרה. במיוחד הדברים אמורים במקרה שלפני, בו הפרת התנאים כללה גם ביצוע עבירות, שכן בכך פגע הנאשם לא רק בערך של ציות לצווי בית משפט, אלא גם בערכים אשר לשמן נקבעו תנאי שחרורו של המשיב - הגנה על הציבור מפני ביצוע עבירות על ידו.

לפיכך מתחם העונש ההולם את העבירה הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין מספר חודשים ועד שנה.

מתחם העונש - גניבת הארנקים

הנאשם הורשע בגניבה של אחד עשר ארנקים. במקרה אחד גנב ארנק מדירה של אדם אותו פגש דרך אתר הכרויות, תוך ניצול האמון שנתן בו. עשרה ארנקים גנב ממוסדות שונים (בעיקר בתי חולים, וגם מיד שרה ומהקהילה הטיפולית בה שהה). בחלק מהמקרים (אישומים 7, 12, 13, 17, 18, 19 ו-20), גנב את הארנקים ממאושפזים בבתי חולים ובני משפחותיהם, תוך ניצול חולשתם ומצוקתם - ענין המהווה נסיבה משמעותית לחומרה בשאר המקרים גנב ארנקים של עובדים. בכל המקרים, גנב הנאשם ארנקים ובהם מסמכים אישיים, כסף מזומן וכרטיסי אשראי.

אכן, עיקרו של הנזק אשר נגרם לקרבנות הוא נזק כלכלי. עם זאת, אבדן מסמכים אישיים גורם לטרחה ובזבוז זמן הכרוכים בשחזורם. כמו כן, הגניבה גורמת לפגיעה בתחושת הבטחון האישי של אדם, הנופל קרבן לגניבת רכוש. במיוחד הדברים אמורים ביחס לקרבנות אשר היו מאושפזים או מטופלים בבתי חולים, אשר הפגיעה בהן קשה יותר. שהות של אדם בבית חולים היא חוויה קשה: ראשית הסיבה הרפואית לאשפוז, ולצד זאת השהיה במקום ציבורי, יחד עם מאושפזים נוספים, ללא שלוה או פרטיות. במצב דברים זה אדם רגיש הרבה יותר לפגיעה ברכושו. יש מקום להחמיר עם מי שמנצל מצוקתו של אחר לצורך ביצוע עבירות ומחמיר בכך את המצוקה.

ר' גזר דינו של כב' הש' בן טולילה בת"פ 14-2179409, מדינת ישראל נ' קווצ'קו, שם נפסק:

כך גם יש לדבר על פגיעה בפרטיות אפילו המדובר במקום ציבורי ובבית חולים. מי אשר נאלץ להתאשפז אמור להתמודד מעבר למחלה שבגינה התאשפז להתמודד עם אובדן הפרטיות באשר לעיתים, מספר רב של אנשים מצויים בחדר אחד, שומעים איש את רעהו, עושים שימוש באותם שירותים לרבות מאכל בחדר אוכל ככל שהדבר ניתן. גם בתוך אותה סיטואציה מורכבת, זכאי אדם לאותה פרטיות בין אם באותו וילון מוסת המגדיר את "הטריטוריה" שלו (ושל אורחיו), וכך גם באותה כוונת המצויה לצדו שבה הוא אמור לאפסן את חפציו האישיים. נדמה כי דווקא בשל אותה פגיעה מובנית בפרטיותו של החולה, המעט שנותר ממנה ראוי להגנה יתרה.

בנסיבותיו של התיק שלפני, ראיתי כל אחד מן המקרים מהווה ארוע נפרד, לצורך קביעת המתחם. אמנם העבירות דומות מאוד זו לזו, אך הן בוצעו לאורך תקופה של שלושה חודשים, הארנקים נגנבו מאנשים שונים והעבירות בוצעו במספר מקומות שונים. לפיכך לא מתקיים בין העבירות מבחן "הקשר ההדוק", אשר נקבע בע"פ 4910/13, אחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל והן אינן מהוות ארוע אחד.

מתחם עונש ההולם כל אחד מהמקרים נע בין מאסר קצר ועד שנה מאסר בפועל.

מתחם העונש - שימוש בכרטיסי אשראי

הנאשם השתמש בכרטיסי אשראי אותם השיג תוך ביצוע עבירות: חלק מכרטיסי האשראי היו בארנקים אותם גנב הנאשם (מבין אחד עשר הארנקים אותם גנב הנאשם, בתשעה היו כרטיסי אשראי, בחלק מהם יותר מאשר כרטיס אחד). פרטיהם של חמישה כרטיסי אשראי השיג תוך יצירת מצגים כוזבים בפני מחזיקי הכרטיסים. פרטיו של כרטיס אחד השיג בדרך לא ידועה.

סך הכל פגע השתמש הנאשם שלא כדין בכרטיסי אשראי של 15 אנשים וסכומי השימושים נעו בין אלפי שקלים בודדים ועד למעלה מ-26,000 ש"ח.

עיקר הנזק אשר נגרם כתוצאה מן המעשים הוא נזק כלכלי, ואין לפני נתונים האם הנזק נפל על בעלי הכרטיסים, על חברת האשראי או על בתי העסק שם בוצעו העסקאות. עם זאת, הנזק אשר נגרם ממעשי הנאשם חורג מהנזק הישיר לבעל הכרטיס או חברת האשראי. כרטיסי אשראי הם אמצעי תשלום מרכזי במשק והמדינה אף מתמרצת שימוש באשראי על פני מזומן, על מנת לצמצם העלמות מס. פגיעה באמון הציבור והמגזר העסקי באמצעי תשלום זה גורמת לנזקים רחבים ומייקרת את השימוש בכרטיסי אשראי (שכן חברות האשראי מפזרות את נזקיהן על כלל ציבור המשתמשים בכרטיסי אשראי).

ר' בהקשר זה פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בת"פ (מחוזי י-ם) 1271/00 **מדינת ישראל נ' משה** (17/5/2001):

"מגמת החמרה בענישה ראויה גם לגבי עבירות השימוש בכרטיס החיוב. אמצעי תשלום זה הפך בשנים האחרונות למרכזי ונפוץ ביותר. אמינות המסחר באמצעותו מחייבת, כי השימוש בו ייעשה על-ידי הבעלים בלבד. לפיכך, כל שימוש בידי מי שאינו מורשה לכך, וכל שכן בידי מי שגנב את הכרטיס, עלול לשבש את מהלך המסחר התקין ולפגוע באמינותו של אמצעי מסחרי זה."

מעבר לנזק הכלכלי הכרוך בעבירות אלו, מדובר בעבירות אשר הפיתוי לבצען גדול, שכן טמון בצידן רווח כספי ניכר במאמץ לא גדול. הנאשם לדוגמה, גרף תוך חודשים מועטים רווח של כ- 120,000 ש"ח.

בקביעת מתחם העונש יש להביא בחשבון את הפגיעה בערכים המוגנים, המתבטאת בנזק הישיר והעקיף הנגרם כתוצאה מביצוע העבירות, וכן את הצורך להרתיע מביצוע עבירות דומות.

בדומה לעבירות גניבת הארנקים, גם כאן ראיתי כי השימושים השונים אינם מהווים ארוע אחד, אשר בצידו מתחם עונש אחד. הנאשם ביצע את מעשיו לאורך תקופה ארוכה, תוך שימוש שכרטיסי אשראי שונים אותם גנב, או השיג במרמה את פרטיהם, מאנשים שונים. לפיכך אין מדובר במעשים אשר קיים ביניהם קשר הדוק ההופך אותם לארוע פלילי אחד.

מכלול השימושים בכל אחד מן הכרטיסים מהווה ארוע עבריני אחד, אשר בצידו מתחם עונש שנע בין מאסר קצר ועד שנה מאסר בפועל.

נתונים אשר אינם קשורים לעבירה

הנאשם יליד 1977. רווק. לחובתו הרשעות קודמות רבות:

- א. בשנת 1992 נדון ללא הרשעה בבית משפט לנוער בגין מספר עבירות רכוש.
- ב. בשנת 1994 נדון בבית משפט לנוער למאסר מותנה בגין עבירות רכוש רבות.
- ג. בשנת 1996 נדון בבית משפט לנוער לשנת מאסר בפועל בגין עבירת רכוש רבות וכן נדון בבית משפט השלום לשמונה חודשי מאסר בגין עבירות רכוש רבות.
- ד. בשנת 2004 נדון לשנה וחצי מאסר בגין עבירות רכוש רבות.
- ה. בשנת 2006 נדון לשנתיים מאסר עבירות רכוש. עונש זה כלל הפעלה של מאסר מותנה.
- ו. בשנת 2007 נדון לשבעה חודשי מאסר בגין עבירות רכוש.

עמוד 6

ז. בשנת 2008 נדון לשנתיים מאסר בגין עבירות רכוש. עונש זה כלל הפעלה של מאסרים מותנים.

ח. בשנת 2014 נדון לחמש שנות מאסר בגין עבירות רכוש. עונש זה כלל הפעלה של מאסר מותנה. כמו כן נדון לשמונה חודשי מאסר על תנאי, שלא לעבור לאחר שחרורו מהמאסר עבירה של קבלת דבר במרמה, גניבת כרטיס חיוב או הונאה בכרטיס חיוב.

ב"כ הנאשם התייחס בטיעונו לכך שהנאשם עובר הליך שיקומי אגב ריצוי מאסרו, אך אין לפני כל נתון בענין זה.

דין והכרעה

הנתון היחיד אותו ניתן לזקוף לזכות הנאשם הוא הודאתו במיוחס לו, אשר חסכה זמן שיפוטי רב מאוד. כל יתר הנתונים שבתיק פועלים לחובתו של הנאשם:

לנאשם עבר מכביד ביותר, כולו בעבירות רכוש. עברו של הנאשם מעיד בו, כי הפך את הפגיעה ברכושם של אחרים לדרך חיים וכי הוא עבריין מועד. מדבריו לפני, כי הוא מצטער "אם גרם נזק למתלוננים" עולה, כי אינו מפנים את חומרת מעשיו ואת העובדה שמאחורי כל עבירה אותה עבר נמצא קרבן אשר נפגע ממנה.

מאסרים מותנים ומאסרים ממושכים אשר הושתו על הנאשם, לא היה בהם כדי להסיטו מדרכו הרעה. יתרה מכך, הנאשם עבר את רוב העבירות בתיקים שלפני תוך הפרה בוטה של תנאי שחרור, ואת יתרתן עבר בעודו מרצה עונש של חמש שנות מאסר בגין עבירות דומות. הדבר מלמד על כשלון מוחלט של ההרתעה בעניינו של הנאשם ועל כך שאין עליו כל מורא חוק.

לכאורה ניתן היה לומר, שהדרך היחידה להגן על הציבור מפני הנאשם היא להשית עליו מאסר. עם זאת, העבירות מושא ת"פ 62543-03-15 מלמדות, כי אפילו כאשר הנאשם נמצא מאחורי סורג ובריה הוא מצליח לפגוע ברכושם של אחרים, באמצעות הטלפון.

משכך, יש להשית על הנאשם בגין כל אחד מן האישומים עונש הנמצא בצידו הגבוה של המתחם. אלמלא הודאתו של הנאשם והזמן השיפוטי היקר אותו חסך, היה מקום לשקול להשית עליו עונש החורג לחומרה מן המתחם, על מנת להגן על הציבור.

לאור מכלול הנסיבות, ובהן העובדה שהנאשם עבר את העבירות בעת ריצוי עונש מאסר, יש לצבור את העונש אותו אגזור עליו בתיק זה לעונש המאסר אשר הוטל עליו בת"פ 6261-08-12.

כמו כן יש להשית על הנאשם לפצות את קרבנותיו. בשלב זה אורה רק על פיצויים של הקרבנות שבת"פ 20091-06-14, בגין הנזק הישיר אשר נבע מגניבת הארנקים, אך מבלי לפצותם בגין השימוש בכרטיסי האשראי. על המאשימה להבהיר לבית המשפט מי נשא בכל אחד מהמקרים בנזק בגין השימושים בכרטיסי האשראי (בעל הכרטיס, חברת האשראי או העסק בו נעשה שימוש בכרטיס) ותנתן החלטה משלימה בענין זה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שש שנות מאסר בפועל. עונש זה יצטבר לכל עונש מאסר אותו מרצה הנאשם כיום, בגין ת"פ 6261-08-12, או כל תיק אחר.

- ב. שנת מאסר, אותו לא ירצה אלא אם כל עבירת רכוש שהיא פשע תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. שמונה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם כל עבירת רכוש שהיא עוון, למעט עבירה על סעיף 413 לחוק העונשין תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. פיצוי למתלונן אלעד ישראל אלכביר (ת"פ 20091-06-14, אישום שני) בסך 500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- ה. פיצוי למתלונן עודד מזרחי (ת"פ 20091-06-14, אישום שלישי) בסך 3,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- ו. פיצוי למתלוננת דניאלה גסנר (ת"פ 20091-06-14, אישום רביעי) בסך 600 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- ז. פיצוי למתלונן ולא סלמאן (ת"פ 20091-06-14, אישום חמישי) בסך 700 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- ח. פיצוי למתלונן מחמד חמדאן (ת"פ 20091-06-14, אישום חמישי) בסך 1,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- ט. פיצוי למתלונן דולב ישראל תורג'מן (ת"פ 20091-06-14, אישום 6) בסך 1,200 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- י. פיצוי למתלונן שלום שליט (ת"פ 20091-06-14, אישום שנים עשר) בסך 1,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- יא. פיצוי למתלונן ליאור מדמון (ת"פ 20091-06-14, אישום שלוש עשרה) בסך 2,600 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- יב. פיצוי למתלוננת רויטל סבן (ת"פ 20091-06-14, אישום ארבע עשרה) בסך 600 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- יג. פיצוי למתלוננת יהודית כהן (ת"פ 20091-06-14, אישום חמש עשרה) בסך 800 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- יד. פיצוי למתלוננת תלמה מרום (ת"פ 20091-06-14, אישום שבע עשרה) בסך 500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- טו. פיצוי למתלוננת חיה קורן (ת"פ 20091-06-14, אישום שמונה עשרה) בסך 1,000 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- טז. פיצוי למתלוננת שרית עזרן (ת"פ 20091-06-14, אישום תשע עשרה) בסך 1,200 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- יז. פיצוי למתלונן שלמה יאיר (ת"פ 20091-06-14, אישום עשרים) בסך 1,500 ש"ח. הסכום ישולם עד ליום 1.3.16.
- המאשימה תעביר עד ליום 10.1.16 למזכירות בית המשפט את פרטיהם של המתלוננים המפורטים מעלה לצורך העברת הפיצויים.

המתלוננת תגיש עד ליום 1.2.16 הודעה מסודרת על מי נפלו הנזקים כתוצאה מהשימושים בכרטיסי האשראי על ידי הנאשם, ותנתן החלטה נפרדת ביחס ליתרת הפיצויים.

לתשומת לב שב"ס, כי הנאשם עבר עשרות עבירות רכוש תוך כדי ריצוי עונש מאסר, באמצעות מכשיר הטלפון. יש לקוות כי הלקח הופק וכי שב"ס ישכיל בעתיד למנוע מהנאשם להמשיך ולפגוע בציבור בזמן מאסרו.

יש להעביר את גזר הדין לשב"ס לענין ההערה האחרונה.

ניתן היום, ד' טבת תשע"ו, 16 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.